

اولین عکس برداری از ماهواره ژئودزی پاژئوس (Pagéos)

در ایران برای اجرای روش امتداد

نوشته :

ایرج شمس ملک آرا

استاد دانشکده فنی

۱- کلیات راجع به روش امتداد در ژئودزی فضائی (Géodesie Spatiale) - بطوریکه در مقالات ژئودزی فضائی مندرج در این نشریه شرح داده شده است برای تعیین مختصات نقاط زمین بافاصله های زیاد در حدود (۱۰۰۰ کیلومتر) و ارتباط بین جزائر و قاره ها از روش جدید ژئودزی فضائی یا ژئودزی بوسیله ماهواره استفاده میشود .

ماهواره های ژئودزی فضائی بردونوعند :

۱- ماهواره های نورافشان یا (Actif) که از خود دارای یک منبع نورانی هستند مانند ماهواره های آنا (Anna) و ژئوس (Géos) این ماهواره ها علاوه بر علائم نورانی مشخص میتوانند امواج الکترومغناطیسی با فرکانس های معین هم پخش کنند و علاوه بر مجهز به یک بازتابنده امواج الکترومغناطیسی و یک بازتابنده امواج نورانی یا لارز (Laser) نیز میباشند بطوریکه میتوان بوسیله آنها باروش تغییر فرکانس یا (Doppler) و همچنین روش فاصله یابی بوسیله لارز مختصات ماهواره و نقاط زمین را تعیین نمود .

۲- ماهواره های نورگیر یا (Passif) که روشنائی خود را از منبع خورشید کسب مینمایند و میتوان آنها را هنگام شب در ساعت معین در آسمان مشاهده نمود مانند ماهواره های اکو (Echo) و پاژئوس (Pagéos) این ماهواره های یک نوع کیسه بزرگ پلاستیکی باروکش لعاب آلومینیوم هستند که پس از پرتاب در فضا در اثر تصعید ماده مخصوص که درون آن قرار دارد منبسط شده و بصورت یک جسم کروی به قطر ۳ متر در دور زمین بگردش درمیآیند .

استفاده از این نوع ماهواره‌ها با روش معروف به امتداد یا (Direction) صورت می‌گیرد که عملاً بوسیله عکس برداری از ماهواره در هنگام شب با دوربین‌های عکس برداری مخصوص موسوم به (دوربین بالیستیک) (Balistique) انجام میشود. و یگانه شرط آن داشتن آسمان روشن و بدون ابر میباشد که کشور ما به نحو احسن از آن برخوردار است.

کشور ایران که علاوه بر پهناوری دارای جزایر متعدد در خلیج فارس میباشد یکی از کشورهای است که باید از روش ژئودزی فضائی استفاده نماید و به این منظور قرار شده است سازمان نقشه برداری کشور با همکاری دانشگاه تهران و سازمان جغرافیائی ارتش با کمک انستیتوی جغرافیائی کشور فرانسه Institut Géographique National روش امتداد را که از سایر روش‌ها ارزان‌تر است و به وسایل ارزان‌تر و کمتری احتیاج دارد در ایران بکار برد و در اجرای این طرح اولین عکس برداری از ماهواره پائژئوس در سال گذشته از ایستگاه فرح زاد انجام گردید که کلیشه آن در آخرین مقاله ملاحظه میشود.

ماهواره پائژئوس که در شب به بزرگی یک ستاره درجه سوم در ساعات معین در آسمان رویت میشود در هر سه ساعت یک دور برگرد زمین می‌گردد مدار این ماهواره مانند تمام ماهواره‌ها طبق قانون نیوتون (Newton) یک بیضی است که مرکز زمین در کانون آن قرار دارد. نیم قطر بزرگ این بیضی در حدود ۱۱۰۰۰ کیلومتر $a = 11000 \text{ km}$ و خروج از مرکز یا Excentricité آن یعنی:

$$e^2 = \frac{a^2 - b^2}{a^2}$$

در حدود ۰.۱۲. و میل نجومی صفحه مداری آن (Inclinaison) نسبت به سطح استوائی $80^\circ/30'$ میباشد بعبارت دیگر ماهواره پائژئوس تقریباً یک ماهواره قطبی میباشد بعلاوه ارتفاع ماهواره مزبور بر فراز زمین با توجه به شعاع متوسط کره زمین که (۶۳۷۵) کیلومتر میباشد بین ۴۰۰۰ و ۵۰۰۰ کیلومتر است سرعت متوسط عبور ماهواره در روی مدار خود در حدود شش کیلومتر در ثانیه است.

اصولاً بین طول شعاع متوسط مدار ماهواره که آنرا a' مینامیم و سرعت مداری ماهواره با توجه به قانون معروف کپلر (Kepler) رابطه تقریبی:

$$v = 7700 \sqrt{\frac{R}{a'}}$$

برقرار است زیرا مطابق قانون کپلر:

$$\frac{4\pi^2 a'^3}{T^2} = R^2 g$$

که در آن T پریود یا مدت لازم برای یک دور کامل ماهواره است و R شعاع متوسط کره زمین و g شتاب متوسط جاذبه زمین میباشد .

$$v = \frac{2\pi a'}{T} \quad (\text{سرعت مداری ماهواره})$$

لذا خواهیم داشت :

$$v^2 \cdot a' = R^2 \cdot g$$

و یا :

$$v^2 = R \cdot g \cdot \frac{R}{a'}$$

و چون :

$$g = 9.81 \text{ (متر دانه } \times 2) \quad \text{و} \quad R = 6370000 \text{ متر}$$

لذا خواهیم داشت :

$$v = 7750 \sqrt{\frac{R}{a'}} \quad \text{متر دانه}$$

یعنی سرعت مداری ماهواره به نسبت عکس ریشه شعاع متوسط یا فاصله ماهواره از مرکز زمین تغییر میکند .

$$a' = 11000 \text{ کیلومتر} \quad \text{و چون در مورد ماهواره پازئوس}$$

بنابراین :

$$v = 7750 \sqrt{\frac{6370}{11000}} = 6000 \text{ متر دانه} \quad \text{سرعت مداری}$$

که قبلاً به آن اشاره شده است .

بالتیجه سی بینیم که در هر هزارم ثانیه (10^{-3} ثانیه) ماهواره در روی مدار خود در حدود ۴ متر تغییر محل پیدا میکند بنابراین تعیین زمان یا لحظه عکس برداری از ماهواره حتی اگر با دقت یک هزارم ثانیه هم تعیین شود معدلاً کم تعیین موقعیت ماهواره در روی مدار خود دارای ۴ متر خطا خواهد بود . از طرف دیگر بطوریکه بعداً شرح داده خواهد شد عکس برداری از ماهواره از چندین ایستگاه زمین بطور همزمان صورت میگیرد و بنابراین لحظه مشترک عکس برداری های مختلف هم باید با همان دقت یک هزارم ثانیه تعیین شود . بدیهی است با توجه به خطای موقعیت ۴ متر مذکور در بالا در ارتفاع . . . ۴ کیلومتری بر فراز زمین خطای زاویه ای تعیین امتداد برابر $\frac{4}{60000}$ یا تقریباً $\frac{1}{15000}$ خواهد بود که در حدود یک سوم ثانیه و قابل مقایسه با رصدهای نجومی است ولی بطوریکه بعداً شرح داده خواهد شد خطاهای دیگر از قبیل

خطای تاب عدسی دوربین و خطای تعیین مختصات نقاط عکس و خطای انکسار نور در جو زمین و خطای فاز و خطای اختلاف زمان بین لحظه تابش نور از ماهواره و لحظه تأثیر آن در روی شیشه عکس وجود دارند که با وجود تصحیح معدالک از دقت نهائی روش امتداد در ژئودزی فضائی خواهند کاست و این دقت را تا میزان $\frac{1}{300000}$ پائین خواهد آورد .

از طرف دیگر چون ماهواره‌های دسته دوم در تمام مدت عبور روشن هستند لذا عکس ماهواره در روی شیشه حساس بصورت یک خط سفید نمودار خواهد شد که تشخیص نقاط مختلف آن برای لحظه‌های مورد نظر غیر ممکن است .

برای رفع این اشکال دهانه دوربین عکس برداری را مجهز به یک قطع و وصل کننده و دریچه خود کار چرخان ، (Obturator) نموده‌اند که میتواند حرکت آن را با یک ساعت کوارتز با دقت زمانی یک هزارم ثانیه انطباق داد و به این ترتیب عکس ماهواره بصورت نقطه چین سفید در روی شیشه حساس در لحظه‌های معین ثبت خواهد شد ضمناً در مورد ایستگاه‌های مختلف هم میتوان دستگاه‌های قطع و وصل کننده دریچه را بطور همزمان و با همان دقت یک هزارم ثانیه با استفاده از علائم ساعتی کمکی سرازیر فرستاده جهانی با یکدیگر تطبیق داد و یا بطوریکه بعداً شرح خواهیم داد این همزمانی را بطوری دیگر و با دقتی بیشتر حساب نمود .

همراه عکس نقطه چین ماهواره که به ترتیب بالا بدست می‌آید عکس ستارگان آسمان نیز در روی شیشه حساس ثبت میگردد ولی چون در مدت عکس برداری ستاره ثابت است ولی زمین در حول محور خود دوران میکند لذا عکس ستارگان بصورت خطوط منحنی موازی یکدیگر ثبت خواهد شد که باز هم نقاط آن در لحظه‌های معین قابل تشخیص نیست و برای تشخیص نقاط قبل و بعد از عکس برداری از ماهواره عکس جداگانه از ستارگان آسمان بر میدارند و بطوریکه بعداً خواهیم دید میتوان از عکس ستارگان موجود در روی شیشه حساس محورهای دوربین عکس برداری را دقیقاً نسبت به قطب و استوا توجیه نمود و سپس با استفاده از مختصات نقاط عکس ماهواره و فاصله کانونی دوربین امتداد ماهواره را هم محاسبه نمود بدیهی است چون

فاصله کانونی دوربین‌های بالیستیک در حدود ۳ سانتی متر است لذا بمنظور بدست آوردن دقت $\frac{1}{300000}$ برای این امتداد باید مختصات عکس ماهواره با دقت یک میکرون (یک هزارم میلیمتر) تعیین شود . زیرا در این صورت خطای زاویه‌ای امتداد ماهواره با توجه به فاصله کانونی دوربین عکس برداری برابر :

$$da = \frac{dx}{f} = \frac{0.001 \text{ میلیمتر}}{300 \text{ میلیمتر}} = \frac{1}{300000}$$

خواهد شد .

البته تأمین دقت یک میکرون مستلزم دستگاہهای اندازه گیری دقیق (Comparateur) میباشد و بعلاوه واضح است که باید کلیه خطاهای ناشی از تاب عکس وانکسار نور و فاز و غیره را هم تصحیح نمود تا دقت مورد نظر تأمین گردد .

۲ - **طریقه انجام محاسبات و تصحیح خطاها در روش امتداد** - محاسبات در ژئودزی فضائی روش های متفاوت دارد و ما در این مقاله روش انستیتوی جغرافیائی کشور فرانسه را که یکی از مؤسسات نقشه برداری معروف جهان میباشد و زیر نظر دانشمندان مشهور مانند پروفیسور لاکلاور (G. Laclavère) رئیس محترم انستیتوی نامبرده و پروفیسور لوالوا (Prof. J. Levallouis) رئیس قسمت ژئودزی و مهندس دوفور (H. M. Dufour) (Ingénieur General) متخصص ژئودزی فضائی اداره میشود و برای اجرای مثلث بندی فضائی (ارتباط) بین کشور فرانسه با جزایر آسور در اقیانوس اطلس و کشور پرتغال از یک طرف و ارتباط بین فرانسه و کشور مغرب و صحرا از طرف دیگر صورت گرفته است شرح خواهیم داد بدیهی است چون روشی که فعلاً بصورت آزمایش برای ژئودزی فضائی کشور ایران در نظر گرفته شده است بر مبنای روش امتداد انستیتوی جغرافیائی فرانسه میباشد لذا مطالعه این مقاله برای علاقه مندان به اجرای ژئودزی فضائی در ایران خالی از فایده نخواهد بود .

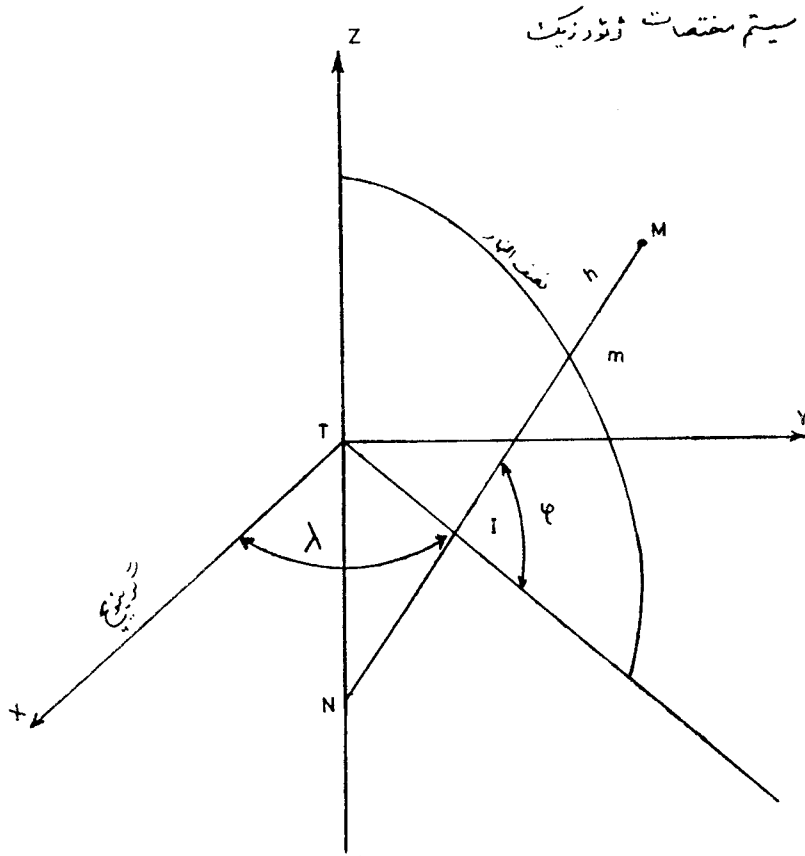
سیستم های مختصات مورد نیاز و تبدیل آنها به یکدیگر - در روش امتداد بطوریکه گفته شد عکس ماهواره و ستارگان آسمان در روی شیشه حساس ثبت میگردد و چون نقاط شیشه عکس دارای مختصات x و y و f است که سیستم دستگاہ عکاسی یا (System Instrumental) نامیده میشود ولی توجیه محور دوربین عکاسی و شیشه عکس باید بوسیله ستارگان صورت گیرد که مختصات آنها در سیستم افقی محلی (System Horizontal Local) بوسیله زاویه سمت (Azimut) و فاصله سمت الرأس محور دوربین (Distance Zenital) و یا در سیستم استوائی جهانی (System Equatorial) بوسیله بعد نجومی و میل نجومی (Déclinaison و Ascention Droite) تعیین میگردد بعلاوه مختصات نقاط زمین هم در سیستم جغرافیائی بوسیله عرض و طول جغرافیائی و ارتفاع نسبت به بیضوی مقایسه مشخص میشود لذا لازم است که فرمول های تبدیل مختصات نامبرده بیکدیگر و همچنین تبدیل سیستم مختصات افقی محلی بیضوی مقایسه به سیستم افقی محلی لاپلاس (Laplace) که محور Z آن در امتداد قائم حقیقی محل یعنی امتداد شاقول میباشد شرح داده شود .

الف - در سیستم استوائی جغرافیائی یا ژئودزیک مرکز مختصات مرکز ثقل زمین و محور T_z در امتداد قطب های زمین یا محور عالم و محورهای T_x و T_y عمود به T_z به ترتیب در سطح نصف النهار گرینویچ و سطح عمود به آن میباشد . به این ترتیب اگر λ و ϕ و h [و یا M و L بجای $(\lambda$ و $\phi)$] به ترتیب طول و عرض جغرافیائی و ارتفاع یک نقطه نسبت به بیضوی مقایسه باشد خواهیم داشت:

$$X = (N + h) \cos \varphi \cos \lambda$$

$$Y = (N + h) \cos \varphi \sin \lambda$$

$$Z = [N(1 - e^2) + h] \sin \varphi$$

شکل ۱

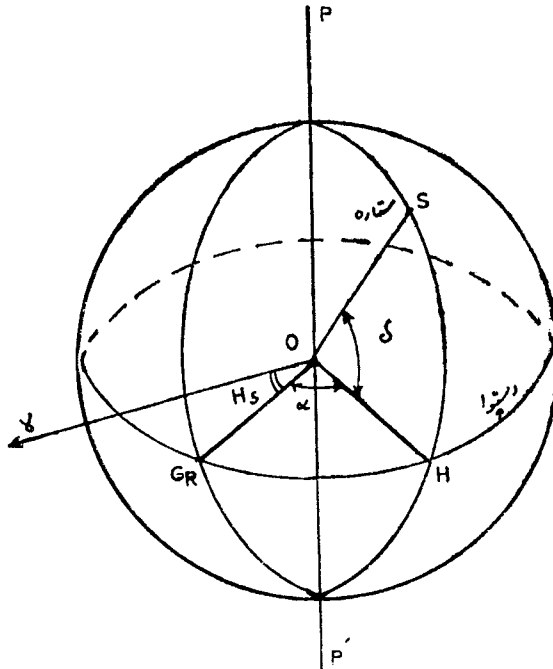
که در آن X و Y و Z مختصات یک نقطه زمین و (N) شمال بزرگ یا فاصله نقطه M بیضوی از محور T_z در امتداد شمال و e^2 مربع خروج از مرکز بیضوی است که در مورد بیضوی جهانی مقایسه برابر با ۰.۰۶۷۲۲ ر. میباشد.

ب - در سیستم استوائی جهانی محور OZ در امتداد متوسط محور عالم و OX و OY در سطح استوائی و عمود یکدیگر به ترتیب در امتداد نصف النهار نقطه (gamma) یا نقطه اعتدال بهاری (Equinox de printemps) و امتداد عمود به آن میباشد. بنابراین در مورد یک ستاره که بعد نجومی آن α و میل نجومی آن δ باشد مختصات یا کوسینوسهای هادی آن نسبت به نصف النهار گرینویچ به شرح زیر مشخص میگردد:

$$\begin{pmatrix} u = \cos \delta \cos (\alpha - H_s) \\ v = \cos \delta \sin (\alpha - H_s) \\ w = \sin \delta \end{pmatrix}$$

(H_s) زاویه نصف النهار گرینویچ و نقطه γ میباشد

سیستم مختصات استوائی جهانی

شکل ۲

ج- در سیستم افقی محلی جغرافیائی (شکل ۳) مرکز آن (S) یک نقطه زمین به مختصات جغرافیائی λ و ϕ و h و محور SZ در امتداد قائم به بیضوی مقایسه در نقطه S و محور ZY خط مماس به نصف النهار نقطه S و در جهت قطب شمال و محور XS عمود به این امتداد و مماس به مدار نقطه S در جهت شرق میباشد و در صورتیکه فاصله یک ماهواره ژئودزی از نقطه S مساوی ρ و زاویه آزیموت یا سمت آن α و فاصله سمت الرأس آن β باشد (شکل ۴) مختصات قطبی آن در سیستم افقی محلی بصورت زیر خواهد بود :

$$x = \rho \sin \beta \sin \alpha$$

$$y = \rho \sin \beta \cos \alpha$$

$$z = \rho \cos \beta$$

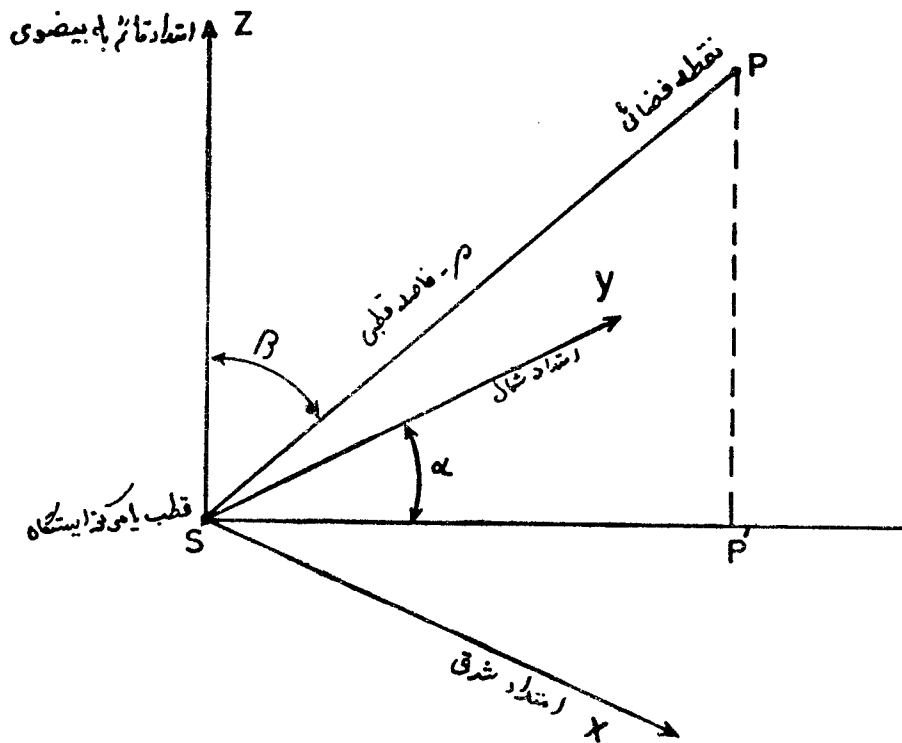
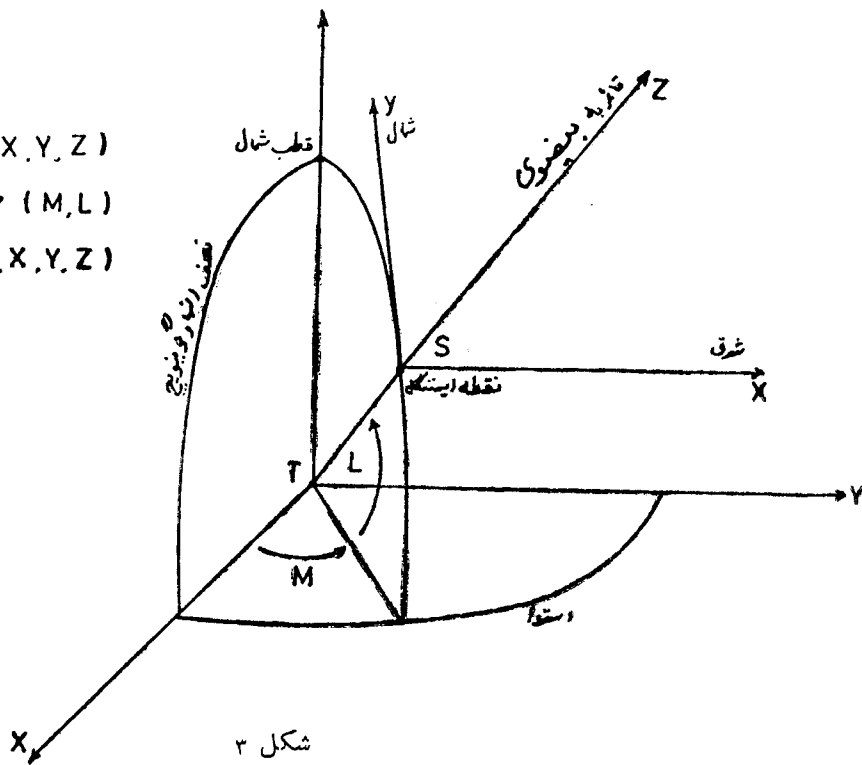
د- در سیستم افقی محلی نجومی یا لاپلاس اختلاف آن با سیستم مذکور قبل این است که محور SZ در امتداد خط قائم به ژئوئید (زمینواره) یا امتداد شاقول میباشد و بطوریکه میدانیم زاویه بین این امتداد قائم و امتداد نرمال به بیضوی مقایسه زاویه انحراف قائم یا (Deviation de verticale) نامیده میشود که تصویرهای آن در روی صفحات مختصات (مطابق شکل ۶ صفحه ۱۲) به ترتیب :

$$\xi = \phi_2 - \phi_1 = d\phi$$

$$\eta = (\lambda_2 - \lambda_1) \cos \phi = d\lambda \cos \phi$$

$$dz = d\lambda \sin \phi = \eta \tan \phi$$

(T, X, Y, Z) محورهای مختصات لارنزیمن زمین
 (M, L) مختصات جغرافیائی محل
 (S, X, Y, Z) محورهای مختصات افقی موضعی

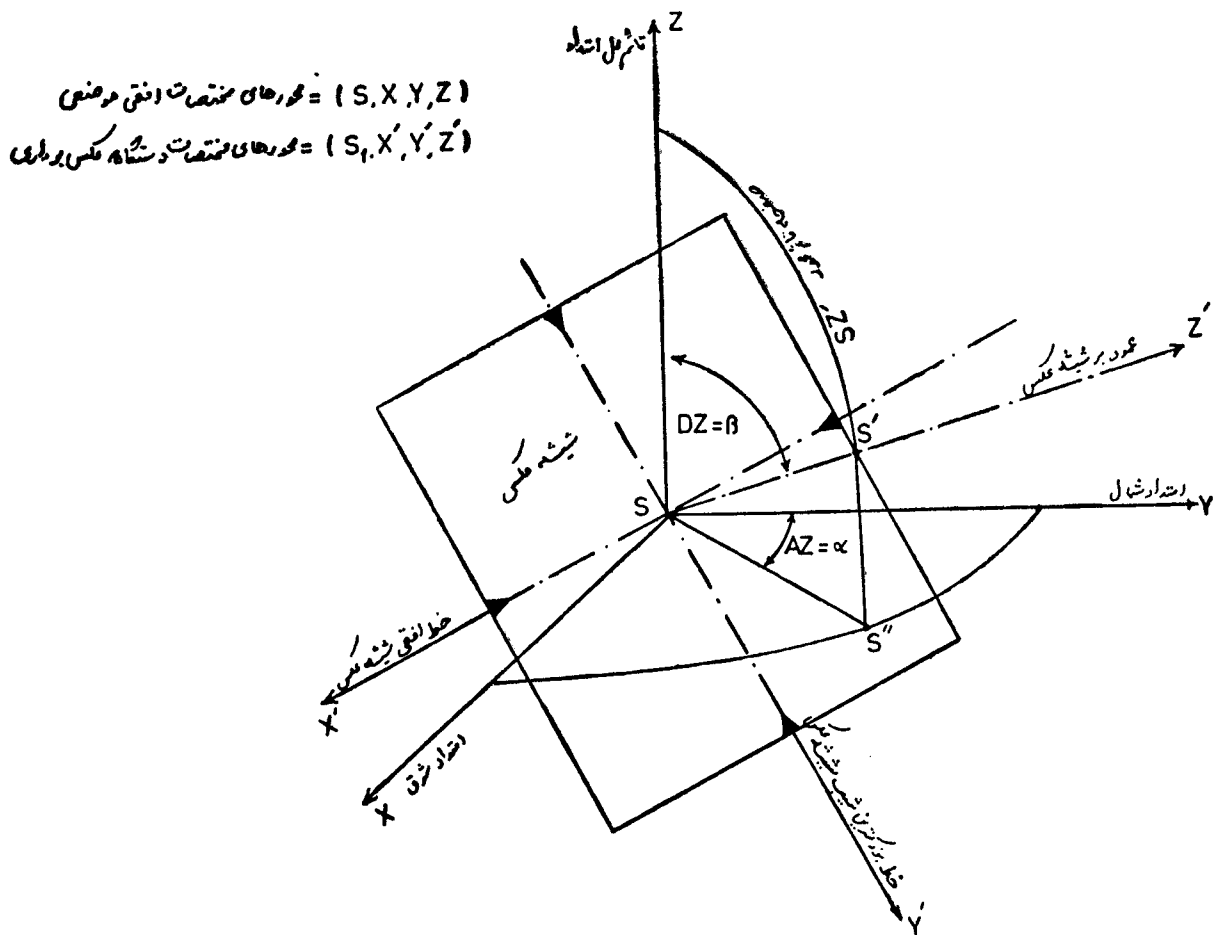
(α و B و ρ) مختصات قطبی یک نقطه فضائی
 (S, X, Y, Z) محورهای مختصات افقی موضعی

شکل ۴

خواهد بود که در آن φ_1 و λ_1 عرض و طول جغرافیائی ژئودزیک و φ_2 و λ_2 عرض و طول جغرافیائی نجومی نقطه مربوطه زمین میباشد .

ه - در سیستم مختصات دستگاه عکس برداری (شکل ۵) که در آن مرکز مختصات S مرکز اپتیک یا مرکز نوری عدسی دوربین عکاسی محور Sz' محور نوری دستگاه عکاسی و محور Sx' امتداد خط افقی شیشه عکس و محور Sy' امتداد خط بزرگترین شیب شیشه عکس میباشد .
 علاوه صفحه شیشه عکس به فاصله P از مرکز S و عمود به محور Sz' یا محور نوری میباشد و مختصات یک نقطه در روی شیشه عکس بصورت x و y و p خواهد بود .

ضمناً وضع نسبی محور دوربین عکس برداری بوسیله زوایای α و β که اولی زاویه سمت یا (Azimut) محور نوری دوربین و دومی زاویه سمت الرأس این محورهاست در سیستم مختصات افقی محلی مشخص میگردد .

شکل ۵

و - معادلات یا ماتریس‌های تبدیل مختصات - اگر a و b و c مؤلفه‌های یک بردار u در سیستم استوائی جغرافیائی باشد برای تبدیل آن به سیستم افقی محلی جغرافیائی بطوریکه در روی شکل (۳) مشاهده میشود

لازم است که ابتدا بوسیله یک انتقال نقطه T را به S بیاوریم و سپس بوسیله یک دوران حول محور Tz سیستم جغرافیائی و باندازه زاویه :

$$\left(\frac{\pi}{2} + \lambda\right) \quad \text{یا} \quad \left(\frac{\pi}{2} + M\right)$$

محورهای Tx و Ty را در صفحه های مختصات Sx و Sy بیاوریم و سپس بوسیله یک دوران دیگر در حول محور Tx جدید که با محور Sx منطبق شده است و باندازه زاویه :

$$\left(\frac{\pi}{2} - \varphi\right) \quad \text{یا} \quad \left(\frac{\pi}{2} - L\right)$$

محورهای Ty و Tz را بر محورهای Sy و Sz منطبق کنیم دو دوران فوق بوسیله دو ماتریس زیر مشخص میگردد :

$$R_1 = \begin{bmatrix} -\sin\lambda & \cos\lambda & 0 \\ -\cos\lambda & -\sin\lambda & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$R_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \sin\varphi & \cos\varphi \\ 0 & -\cos\varphi & \sin\varphi \end{bmatrix}$$

و حاصل ضرب این دو ماتریس که با حرف R^x نمایش داده میشود ماتریس کامل تبدیل مختصات استوائی زمینی جغرافیائی به مختصات افقی محلی میباشد :

$$R^x = \begin{bmatrix} -\sin\lambda & \cos\lambda & 0 \\ -\sin\varphi\cos\lambda & -\sin\varphi\sin\lambda & \cos\varphi \\ \cos\varphi\cos\lambda & \cos\varphi\sin\lambda & \sin\varphi \end{bmatrix}$$

بدیهی است ماتریس ترانسپوز این ماتریس عمل معکوس یعنی تبدیل مختصات افقی محلی

به استوائی جغرافیائی را انجام خواهد داد بنابراین اگر a_h و b_h و c_h مؤلفه های بردار u نامبرده قبل در

سیستم افقی محلی باشد خواهیم داشت :

$$\begin{bmatrix} a_h \\ b_h \\ c_h \end{bmatrix} = R^x \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix}$$

از طرف دیگر برای تبدیل مختصات یک بردار در سیستم افقی محلی به مختصات همان بردار در سیستم دستگاه عکاسی مطابق شکل (e) می‌بینیم که ابتدا بوسیله یک دوران حول محور قائم Sz و به اندازه زاویه سمت (α) که قبلاً تعیین شده است محوره‌های Sx و Sy را در صفحه‌های مختصات Sx' و Sy' می‌آوریم و بعد با یک دوران دیگر در حول محور Sx جدید که با محور Sx' منطبق شده است و با اندازه زاویه $\left(\frac{\pi}{2} - \beta\right)$ متمم زاویه سمت الرأس محوره‌های Sy و Sz را با محوره‌های Sy' و Sz' منطبق می‌کنیم. دو دوران فوق هم بوسیله دو ماتریس مانند حالت قبل با تعویض کسینوس و سینوس مشخص می‌شود که حاصل ضرب آنها که با حرف Q^x نمایش داده می‌شود ماتریس کامل تبدیل مختصات افقی محلی به مختصات دستگاه عکاسی می‌باشد:

$$Q^x = \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha \cos \beta & \cos \alpha \cos \beta & -\sin \beta \\ \sin \alpha \sin \beta & \cos \alpha \sin \beta & \cos \beta \end{bmatrix}$$

که باز هم ماتریس ترانسپوز آن عمل معکوس یعنی تبدیل مختصات دستگاه عکاسی به افقی محلی را انجام خواهد داد و بالنتیجه اگر a_i و b_i و c_i مؤلفه‌های بردار u نامبرده قبل در سیستم دستگاه عکاسی باشد با توجه به مرحله تغییر مختصات قبل که بوسیله ماتریس R^x صورت گرفت خواهیم داشت:

$$\begin{bmatrix} a_i \\ b_i \\ c_i \end{bmatrix} = R^x \cdot Q^x \cdot \begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = Q^x \cdot \begin{bmatrix} a_h \\ b_h \\ c_h \end{bmatrix}$$

ولی بطوریکه قبلاً گفتیم بدلیل وجود زاویه انحراف قائم که بین مختصات ژئودزی و مختصات نجومی یک نقطه زمین موجود می‌باشد باید نتیجه محاسبات بالا را در یک ماتریس سوم که آنرا ماتریس انحراف قائم می‌نامند و با حرف V^x نمایش داده می‌شود ضرب کنیم و با توجه به مؤلفه‌های انحراف قائم که قبلاً گفته شد (شکل ۶) ملاحظه می‌شود که مؤلفه $\eta = d\lambda \cos \varphi$ درجهت عمود به محور Ay و مؤلفه $\xi = d\varphi$ درجهت عمود به محور Ax و مؤلفه $dz = d\lambda \sin \varphi = \eta \tan \varphi$ هم درجهت عمود به محور Az قرار می‌گیرد.

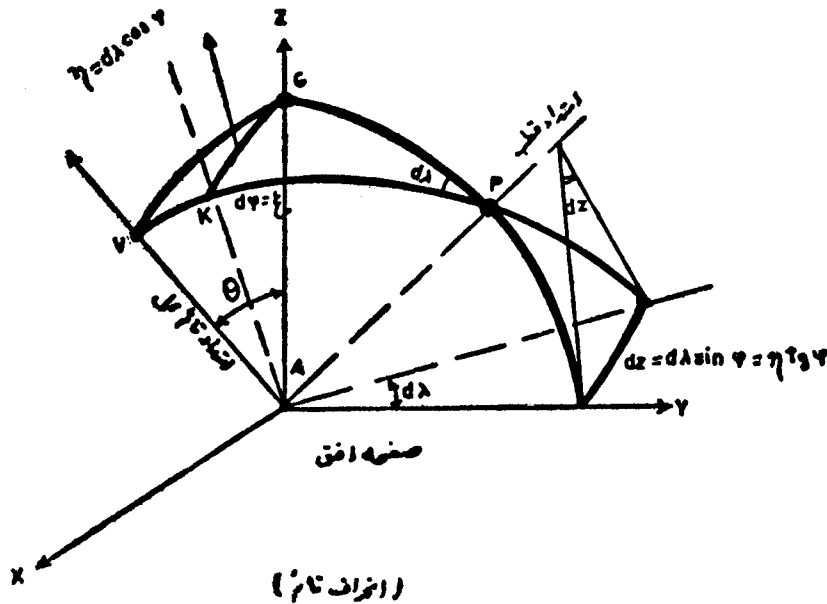
بنابراین ماتریس کامل تبدیل مختصات ژئودزی به مختصات نجومی از لحاظ انحراف قائم حاصل ضرب

سه ماتریس دوران در حول محورهای x و y و z نامبرده بالا بشرح زیر خواهد بود .

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -\xi \\ 0 & \xi & 1 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 1 & 0 & -\eta \\ 0 & 1 & 0 \\ \eta & 0 & 1 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 1 & \eta \tan \varphi & 0 \\ -\eta \tan \varphi & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

که نتیجه ضرب آنها در یکدیگر ماتریس V^x میباشد که در محاسبه آن مقادیر بینهایت کوچک درجه دوم بصورت η^2 و $\xi \times \eta$ و غیره حذف شده است :

$$V^x = \begin{bmatrix} 1 & \eta \tan \varphi & -\eta \\ -\eta \tan \varphi & 1 & -\xi \\ \eta & \xi & 1 \end{bmatrix}$$

شکل ۶

باتوجه باینکه خطای تعیین امتداد فقط تا حدود یک ثانیه مجاز میباشد لذا استفاده از ماتریس فوق در کشورهای کوهستانی مانند ایران که زاویه انحراف قائم در فواصل کم بسهولت به ۱ ثانیه میرسد نهایت ضرورت را دارد بعلاوه لازم است مجدداً یادآوری شود که برای عملیات معکوس یعنی تغییر مختصات شیشه عکس یا سیستم عکس برداری به مختصات افقی محلی و مختصات استوائی جغرافیائی باید از ماتریس های ترانسپوز استفاده نمود که همان ماتریس های R^x و Q^x و V^x هستند که جای ستونها و ردیف ها بایکدیگر عوض شده است .

حال اگر کسینوسهای هادی یک امتداد ستاره را که قبلاً آنرا (u و v و w) نامیدیم و تابع مقادیر δ و $(\alpha - H_s)$ بودند در ماتریس های R^x و Q^x و V^x ضرب کنیم مقادیر (u_i و v_i و w_i) یعنی کسینوسهای هادی امتداد ستاره در سیستم عکس برداری بدست خواهد آمد و خواهیم داشت :

$$\begin{bmatrix} u_i \\ v_i \\ w_i \end{bmatrix} = R^x \cdot Q^x \cdot V^x \cdot \begin{bmatrix} \cos \delta \cos (\alpha - H_s) \\ \cos \delta \sin (\alpha - H_s) \\ \sin \delta \end{bmatrix}$$

بدیهی است چون کسینوسهای هادی همان ستاره در سیستم مختصات شیشه عکس ماهواره و آسمان بصورت $\frac{x_c}{P}$ و $\frac{y_c}{P}$ و -1 میباشد که x_c و y_c مختصات نقطه مربوط به عکس آن ستاره است لذا رابطه زیر را خواهیم داشت :

$$\frac{x_c}{u_i} = \frac{y_c}{v_i} = \frac{-P}{w_i}$$

و بنابراین :

$$x_c = \frac{-P u_i}{w_i}$$

$$y_c = \frac{-P v_i}{w_i}$$

و به این ترتیب میتوانیم با استفاده از مقادیر x_c و y_c حساب شده نقطه ای که عکس ستاره بایستی در آن جا باشد تعیین کنیم و بوسیله آن مرکز شیشه عکس را بدست آورده و محور دوربین را دقیقاً با مقایسه ستارگان توجیه کنیم ولی چون توجیه ابتدائی دستگاه عکس برداری از لحاظ زاویه سمت و زاویه سمت الرأس محور نوری دستگاه تقریبی است بعلاوه از یک طرف بدلیل انکسار نور یا بعبارت دیگر منحنی بودن مسیر نور در جو و از طرف دیگر بدلیل تاب عدسی دوربین یا (Distorsion) که در اثر آن نقاط عکس به نسبت فاصله از مرکز آن تغییر محل یا تاب پیدا میکنند لذا کوسینوسهای هادی ستارگان در سیستم عکس برداری یعنی مقادیر x_c و y_c که بطریق بالا حساب شده است با مقادیر (x و y عکس ستاره مربوط) کاملاً منطبق نخواهند بود و بعبارت دیگر اشعه حساب شده و اشعه اندازه گیری شده از روی عکس با هم کمی اختلاف خواهند داشت بدیهی است در صورتیکه نقاط عکس را از لحاظ انکسار نور و تاب عدسی و خطاهای دیگر بوسیله فرمولهائی که بعداً خواهیم دید اصلاح کنیم اختلاف اشعه حساب شده و اشعه اندازه گیری شده فقط اثر یک انتقال را خواهد داشت که از یک سانتیمتر در روی شیشه عکس تجاوز نمیکند و بعبارت دیگر بین اشعه اندازه گیری شده اصلاح شده و اشعه

حساب شده یک رابطه هموگرافیک (Homographique) برقرار می‌باشد و اگر $(x_0$ و y_0) مختصات اصلاح شده نقاط عکس ستارگان و x_c و y_c مختصات حساب شده آنها (بکمک ماتریس‌های تغییر مختصات) باشد بین این دو دسته مقادیر روابط زیر برقرار خواهد بود.

$$x_c = \frac{(1+a)x_0 + by_0 + c}{1 + Px_0 + Qy_0}$$

و:

$$y_c = \frac{a'x_0 + (1+b')y_0 + c'}{1 + Px_0 + Qy_0}$$

بدیهی است برای حل این مسئله یعنی تعیین ضرایب a و b و a' و b' و P و Q این معادلات باید از روش کمترین مربعات استفاده نمود و روابط فوق را بصورت زیر نوشت:

$$ax_0 + by_0 + c - Px_0x_c - Qy_0x_c + (x_0 - x_c) = v_x$$

و:

$$a'x_0 + b'y_0 + c' - Px_0y_c - Qy_0y_c + (y_0 - y_c) = v_y$$

که تعداد آن‌ها دو برابر تعداد ستارگان مورد استفاده است و بامی نیمه ساختن جمله (Σv^2) یعنی حل معادلات مشتق

$$\frac{\partial \Sigma v^2}{\partial a} = 0 \quad \text{و} \quad \frac{\partial \Sigma v^2}{\partial b} = 0 \quad \text{و} \quad \frac{\partial \Sigma v^2}{\partial a'} = 0 \quad \text{و} \quad \frac{\partial \Sigma v^2}{\partial b'} = 0 \quad \text{و غیره}$$

کلید ضرایب مورد نظر بدست خواهد آمد برای مثال اولین و چهارمین معادله مشتق یعنی:

$$\frac{\partial \Sigma v^2}{\partial a} = 0 \quad \text{و} \quad \frac{\partial \Sigma v^2}{\partial a'} = 0$$

با استفاده از علامت گذاری گوس (Gauss) بصورت زیر خواهد بود:

$$[x_0x_0]a + [x_0y_0]b + [x_0]c - [x_0'x_c]P - [x_0y_0x_c]Q + [x_0(x_0 - x_c)] = 0$$

$$[x_0x_0]a' + [x_0y_0]b' + [x_0]c' - [x_0'y_c]P - [x_0y_0y_c]Q + [x_0(y_0 - y_c)] = 0$$

هشت معادله فوق با روش ماتریس حل می‌شود و اگر Δ دترمینان کامل ماتریس معکوس ضرایب

$[x_0x_0]$ و $[x_0y_0]$. . . و غیره و همچنین (A_i^j) . . . عناصر این ماتریس باشند که هر یک دترمینان مینور

عنصر مربوط ماتریس ضرایب با علامت $(-1)^{i+j}$ است ضرایب مورد نظر از معادله ماتریسی زیر بدست

خواهد آمد:

$$\begin{bmatrix} a \\ b \\ c \\ a' \\ b' \\ c' \\ P \\ Q \end{bmatrix} = \frac{1}{\Delta} \begin{bmatrix} A_1^{\wedge} & A_1^{\vee} & A_1^{\xi} & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & A_1^{\wedge} \\ & A_2^{\wedge} & A_2^{\vee} & A_2^{\xi} & \cdot & \cdot & \cdot & A_2^{\wedge} \\ & & A_3^{\wedge} & A_3^{\vee} & A_3^{\xi} & \cdot & \cdot & A_3^{\wedge} \\ & & & A_4^{\wedge} & A_4^{\vee} & A_4^{\xi} & \cdot & A_4^{\wedge} \\ & & & & A_5^{\wedge} & A_5^{\vee} & A_5^{\xi} & A_5^{\wedge} \\ & & & & & A_6^{\wedge} & A_6^{\vee} & A_6^{\wedge} \\ & & & & & & A_7^{\wedge} & A_7^{\vee} & A_7^{\wedge} \\ & & & & & & & A_8^{\wedge} & A_8^{\vee} & A_8^{\wedge} \\ & & & & & & & & A_9^{\wedge} & A_9^{\vee} & A_9^{\wedge} \\ & & & & & & & & & A_{10}^{\wedge} & A_{10}^{\vee} & A_{10}^{\wedge} \end{bmatrix} \times$$

$$\times \begin{bmatrix} [x_0(x_c - x_0)] \\ [y_0(x_c - x_0)] \\ [x_c - x_0] \\ [x_0(y_c - y_0)] \\ [y_0(y_c - y_0)] \\ [y_c - y_0] \\ [x_0 x_c(x_0 - x_c)] + [x_0 y_c(y_0 - y_c)] \\ [y_0 x_c(x_0 - x_c)] + [y_0 y_c(y_0 - y_c)] \end{bmatrix}$$

بدیهی است به کمک ضرایب تبدیل هموگرافیک میتوانیم مختصات x_0, y_0 ماهواره را که از روی عکس بدست میآید تصحیح نمود و سپس با استفاده از ماتریس های ترانسپوز R^x و Q^x و V^x مختصات موقعیت ماهواره را در سیستم استوائی زمینی بدست بیاوریم. سپس با استفاده از موقعیت ماهواره مختصات نقاط عکس برداری را بطوریکه بعداً شرح خواهیم داد حساب کنیم:

۳- طرز انتخاب ستارگان - بطوریکه گفته شد برای توجیه دقیق محور دورین عکس برداری و شیشه عکس از مختصات نجومی تعدادی از ستارگان که روی شیشه عکس اثر گذاشته اند استفاده میشود ولی با توجه به خطای تاب عدسی دورین فقط ستارگانی را که به محور دورین نزدیکند انتخاب میکنند و درانستیتوی جغرافیائی کشور فرانسه ستارگانی را که تصویرشان در یک شعاع ۶ سانتیمتری از مرکز شیشه عکس قرار دارد در نظر میگیرند یا بعبارت دیگر ستارگانی را که تانژانت زاویه مخروط اشعه نوری آنها حداکثر

$$\tan U = \frac{1}{P}$$

است انتخاب میکنند که تانژانت آنها در حدود $(\frac{1}{3} = \frac{1}{0})$ خواهد بود .

اگر کوسینوسهای هادی محور دورین عکاسی را که قبلا اندازه گیری شده و به ترتیب زیر

میباشند :

$$z = \cos \beta \quad y = \sin \beta \cos \alpha \quad x = \sin \beta \sin \alpha$$

بوسیله ماتریس ترانسپوز R^x یعنی ماتریس :

$$R^T = \begin{bmatrix} -\sin \lambda & -\sin \varphi \cos \varphi & \cos \varphi \cos \lambda \\ \cos \lambda & -\sin \varphi \sin \lambda & \cos \varphi \sin \lambda \\ 0 & \cos \varphi & \sin \varphi \end{bmatrix}$$

از سیستم مختصات افقی محلی به سیستم مختصات استوائی زمینی تبدیل کنیم پس از ضرب $(z y x)$ در ماتریس R^T مقادیر $(Z_o Y_o X_o)$ که کوسینوسهای هادی محور مزبور در سیستم استوائی هستند بدست خواهد آمد حال اگر مختصات استوائی ستارگان حائز شرایط مورد نظر را در زمان t عکس برداری $(Z_E Y_E X_E)$ بنامیم چون زاویه این دو امتداد باید از زاویه \hat{U} نامبرده کوچکتر باشد لذا کوسینوس آنها از $\cos \hat{U}$ بزرگتر خواهد بود بنابراین رابطه زیر را خواهیم داشت:

$$\frac{X_o X_E + Y_o Y_E + Z_o Z_E}{\sqrt{X_o^2 + Y_o^2 + Z_o^2} \sqrt{X_E^2 + Y_E^2 + Z_E^2}} > \cos \hat{U} \quad \left(\text{tg } U = \frac{1}{0} \right)$$

این محاسبه در روی حسابگر الکترونی (CAB , 000) انجام میشود و مختصات نجومی . . ۳۰ ستاره معروف با ذکر بعد و میل نجومی آنها در روی نوار مغناطیسی ضبط شده است و بنابراین با کمک فرمول بالا ماشین حسابگر ستاره های حائز شرایط را انتخاب مینماید و سپس برای هر ستاره با کمک ماتریسهای R^x و Q^x و V^x که عناصر آنها قبلا به ماشین داده شده است مشخصات زیر را تعیین مینمایند .

۱- شماره ستاره حائز شرایط ،

۲- بزرگی ستاره مربوط ،

۳- مختصات حساب شده x_c و y_c ستاره مربوط در روی شیشه عکس طبق فرمول های :

$$x_c = \frac{-P u_i}{w_i}$$

$$y_c = \frac{-P v_i}{w_i}$$

ع- کوسینوسهای هادی ستاره در سیستم مختصات استوائی زمین (w.v.u)،

ه- مختصات نجوسی (بعدوسیل نجوسی) ستاره .

بطوریکه قبلا شرح داده شده است پس از تعیین مشخصات مزبور میتوان در روی شیشه عکس

تصویر ستارگان مزبور را بسهولة یافت و (x₀ و y₀) آنها را بوسیله (Comparateur)، اندازه گرفت .

بدیهی است بطوریکه قبلا گفته شد مقادیر x₀ y₀ باید از لحاظ انکسار نور و تاب عدسی دورین

عکاسی اصلاح شود که طرز عمل بطور خلاصه بشرح زیر میباشد .

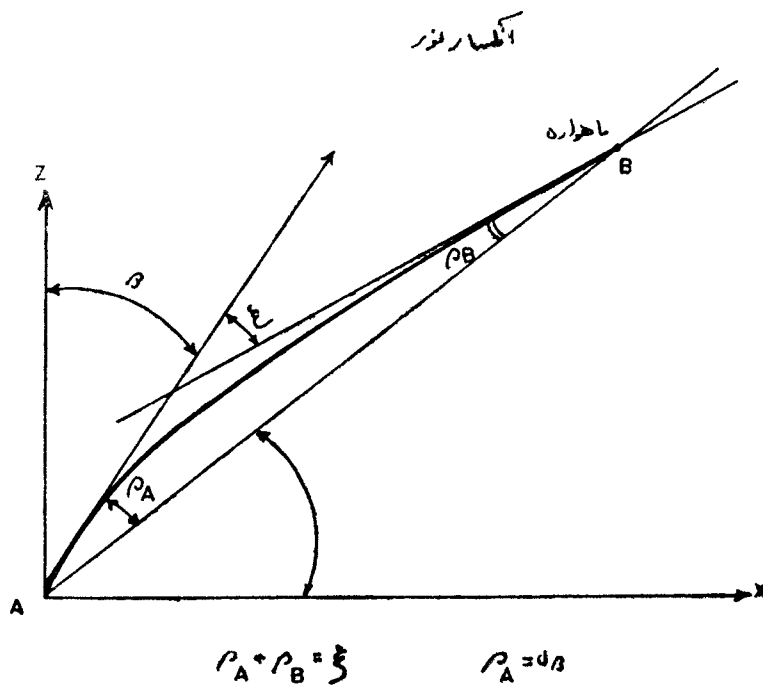
۴- تصحیح انکسار نور و تاب عدسی عکس برداری - بطوریکه میدانیم زاویه انکسار یک شعاع

نوری AB درجو تابع تغییرات ضریب انکسار نور n و تانژانت زاویه سمت الرأس آن میباشد :

$$\xi = - \int \frac{dn}{n} \operatorname{tg} \beta$$

که در آن $\xi = \rho_A + \rho_B$ و یک فرمول تقریبی آن بنام لاپلاس بصورت زهر است :

$$\xi = 60'' r^2 \operatorname{tg} \beta - 0'' r^4 \operatorname{tg}^3 \beta$$

شکل ۷

و چون بوسیله ماتریس R^x میتوانیم مختصات نجوسی استوائی ستاره را تبدیل به مختصات $u' v' w'$ افقی

محل کنیم لذا کوسینوسهای هادی ستاره در سیستم افقی محلی بصورت زیر خواهد بود :

$$w' = \cos \beta \qquad v' = \sin \beta \cos \alpha \qquad u' = \sin \beta \sin \alpha$$

و از آنجا :

$$\operatorname{tg} \beta = \sqrt{\frac{u'^2 + v'^2}{w'^2}}$$

ولی در مورد ماهواره بطوریکه روی شکل دیده میشود زاویه تصحیح انکسار نور (ρ_A) جزئی از زاویه ξ است که بوسیله فرمول :

$$\rho_A = \xi \frac{H_o - H_c}{H_o}$$

تعیین میگردد که در آن H_o ارتفاع ماهواره و H_c هم بوسیله انتگرال $\int_A^B \frac{\Delta}{\Delta_o} dh$ محاسبه خواهد شد (Δ وزن مخصوص هوای جو در ارتفاعات میباشد) .

به این ترتیب پس از محاسبه زاویه ($\rho_A = d\beta$) کوسینوسهای هادی اصلاح شده زیر را خواهیم

داشت :

$$\cos(\beta + d\beta) \quad \text{و} \quad \sin(\beta + d\beta) \cos \alpha \quad \text{و} \quad \sin(\beta + d\beta) \sin \alpha$$

که بعداً بوسیله ماتریسهای Q^x و V^x به سیستم مختصات دوربین عکس برداری تبدیل خواهد شد بدیهی است بطوریکه شرح داده خواهد شد در مورد ماهواره تصحیح انکسار نور در جهت عکس یعنی پیش از ضرب کردن کوسینوسهای هادی ($-P$ و $y_c x_c$) تصویر ماهواره در ماتریس ترانسپوز ماتریس Q^x انجام میشود. و این مختصات بعداً بوسیله ماتریسهای ترانسپوز R^x و V^x به سیستم مختصات استوائی زمینی و جغرافیائی تبدیل میشود .

در مورد تاب عدسی هم بطوریکه میدانیم مقدار این تاب تابع شعاع :

$$\rho_o = \sqrt{x_o'^2 + y_o'^2}$$

تصویر ستاره یا ماهواره از مرکز عکس است و فرمولهای تصحیح تاب بصورت زیر میباشد .

$$x_o' = x_o(a + b\rho^2 + c\rho^4)$$

$$y_o' = y_o(a + b\rho^2 + c\rho^4)$$

و ضرایب (a و b و c) طبق معمول بکمک یک دستگاه فتوگونئیومتر (Photogoniometre) و یک شبکه مربع منظم که تغییر شکل نقاط آنرا پس از عبور از عدسی دوربین اندازه میگیرند بدست می آید و چون تعداد نقاط شبکه بیش از ضرائب است لذا مسئله بروش کمترین مربعات حل میشود که هیچگونه اشکالی ندارد . در مورد دوربین عکس برداری بالیستیک ساخت کشور فرانسه که مورد استفاده استیوی جغرافیائی

میباشد ضرایب فرمول تاب تاشش رقم اعشار به شرح زیر میباشد:

$$c = -0.000300 \quad b = 0.000802 \quad a = 0.999722$$

۵ - لیساز (Lissage) یا تعیین یک رابطه دقیق برای مسیر عکس ماهواره - بطوریکه گفته شد پس

از توجه محور و شیشه عکس و تعیین رابطه هموگرافیک باید مختصات نقاط عکس ماهواره را در زمانهای مربوطه با دقت 10^{-3} ثانیه تعیین نمود که عملاً غیر ممکن میباشد بعلاوه باید این مختصات در تمام ایستگاهها بطور همزمان تعیین شود. برای این منظور بجای اندازه گیری مستقیم نقاط عکس ماهواره در زمانهای لازم برای مسیر عکس ماهواره معادله ای بدست میآورند که آنرا لیساز مینامند این معادله با توجه به شکل منحنی مسیر نسبت به زمان از درجه چهارم است و بصورت زیر میباشد:

$$\begin{cases} x_0 = A_1 + B_1 t + C_1 t^2 + D_1 t^3 + E_1 t^4 \\ y_0 = A_2 + B_2 t + C_2 t^2 + D_2 t^3 + E_2 t^4 \end{cases}$$

برای محاسبه این ضرایب برای آنکه بتوان بجای زمان t از اختلاف زمان یا Δt استفاده نمود بروش کمترین مربعات معادلات بالا را بصورت زیر مینویسند:

$$A_1 + B_1 \Delta t + C_1 \Delta t^2 + D_1 \Delta t^3 + E_1 \Delta t^4 + \Delta x - x_0 = v_x$$

$$A_2 + B_2 \Delta t + C_2 \Delta t^2 + D_2 \Delta t^3 + E_2 \Delta t^4 + \Delta y - y_0 = v_y$$

که مقادیر v_x و v_y باقی مانده و Δx و Δy هم اختیاری است و اغلب آنها را برابر با ۰.۰۰۲ و ۰.۰۰۱ میگیرند بعلاوه بطوریکه در تمام موارد مشابه گفتیم چون تعداد نقاط عکس ماهواره زیاد و بیش از مجهولات است لذا مسئله را بطریق کمترین مربعات حل میکنیم یعنی $\sum v^2$ را می نیمیم میسازیم.

درانستیتوی جغرافیائی فرانسه فاصله های زمانی Δt را برابر ۰ ثانیه میگیرند بعلاوه چون لحظه اندازه گیری اصلی همزمان تقریباً در وسط مدت زمان عکس برداری است لذا نصف مقادیر Δt را منفی و نصف دیگر را مثبت میگیرند (مثلاً ۲۰ - ۱۰ - ۰ - ۱۰ + ۰ + ۱۰ - ۱۰ + ۲۰ + ...) و مقادیر x_0 و y_0 هم مختصات نقاط عکس ماهواره در زمانهای Δt مذکور فوق است که با توجه به ارتباط زمانی بین دهانه خود کار دورین عکاسی و ساعت کوارتز تعیین وقت قبلاً تعیین شده است معادلات نرمال که بوسیله آن ضرایب مجهول (A و B و C و D و E) تعیین میشوند با علامت گذاری گوس برای هر یک از مقادیر x و y بصورت زیر میباشد:

$$\frac{\partial \Sigma v^r}{\partial A} = 1 \times A + [\Delta t]B + [\Delta t^r]C + [\Delta t^r]D + [\Delta t^t]E + [\Delta x - x_0] = 0$$

$$\frac{\partial \Sigma v^r}{\partial B} = [\Delta t]A + [\Delta t^r]B + [\Delta t^r]C + [\Delta t^t]D + [\Delta t^r]E + [\Delta t(\Delta x - x_0)] = 0$$

$$\frac{\partial \Sigma v^r}{\partial A'} = 1 \times A' + [\Delta t]B' + [\Delta t^r]C' + [\Delta t^r]D' + [Dt^t]E' + [\Delta y - y_0] = 0$$

$$\frac{\partial \Sigma v^r}{\partial B'} = [\Delta t]A' + [\Delta t^r]B' + [\Delta t^r]C' + [\Delta t^t]D' + [\Delta t^r]E' + [\Delta t(\Delta y - y_0)] = 0$$

بطوریکه می بینیم ضرائب معادلات نرمال برای x و y یکسان است و فقط مقادیر ثابت تغییر میکنند و به علاوه محاسبه این ضرائب که بصورت حاصل جمع اعداد (n) است بسیار سهل میباشد لذا برای محاسبه ضرائب فقط احتیاج به یک ماتریس معکوس ضرائب معادلات نرمال داریم .

ضمناً معادله لیساز اجازه میدهد که خطای سرعت نور را هم تصحیح کنیم .

زیرا در زمان (t) که دهانه دوربین عکس برداری باز میشود موقعیت ماهواره را در زمان $\left(t - \frac{d}{c}\right)$ در روی شیشه عکس ثبت مینماید که در آن d فاصله ماهواره از دوربین عکاسی و c سرعت انتقال نور است و چون فاصله دستگاههای عکس برداری متفاوت است لذا این اختلافهای ناشی از اختلاف فاصله باید حتماً تصحیح شود که در اندازه گیری مستقیم مختصات نقاط شیشه عکس غیر ممکن میباشد ولی چون موقعیتی که ماهواره در زمان t اشغال مینماید در ایستگاههای مختلف در زمانهای $\left(t + \frac{d}{c}\right)$ ثبت میگردد لذا کافی است که در معادلات لیساز هر ایستگاه موقعیت (x_0 و y_0) را برای زمان مربوط به $\left(t + \frac{d}{c}\right)$ آن ایستگاه حساب کنیم و محاسبه باین ترتیب برای تمام ایستگاهها همزمان خواهد شد .

فاصله d که در محاسبه بالا بکار میرود تقریبی است و کافی است که از مختصات تقریبی مداری ماهواره که از طرف مؤسسه آمریکائی سمیتزونین (Smithsonian) مرتباً منتشر میگردد استفاده نمود .

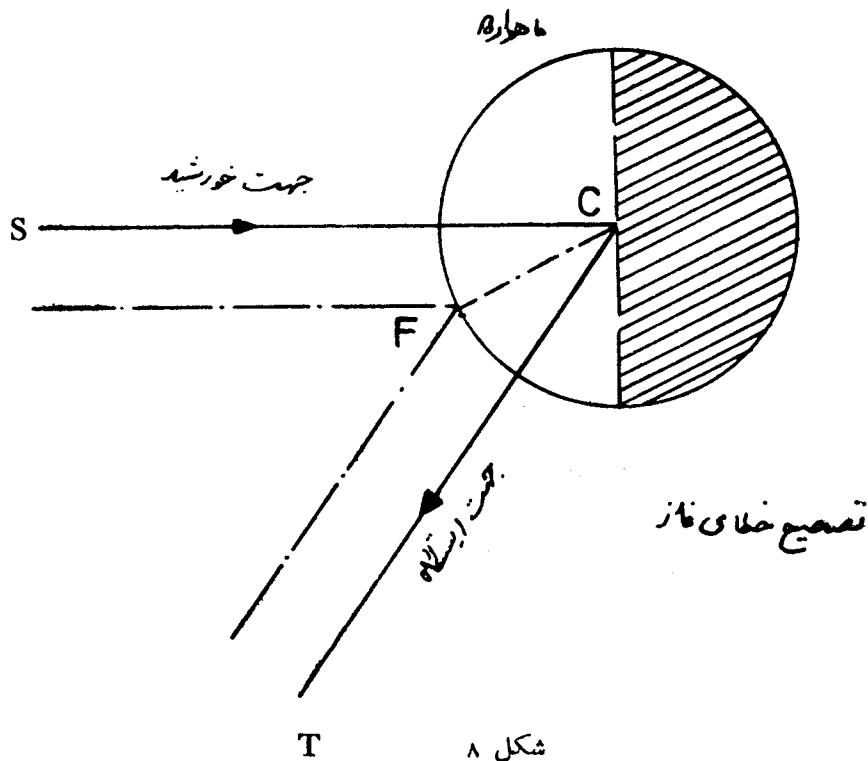
بدیهی است پس از تعیین مختصات همزمان (x_0 و y_0) ایستگاهها باید خطای تاب و خطای انکسار نور نقاط مربوط به ترتیبی که در بالا گفته شد تصحیح گردد و سپس به کمک فرمولهای هموگرافیک که قبلاً با استفاده از ستارگان بدست آوردیم مقادیر (x_c و y_c) را حساب میکنیم و سپس آنها را با استفاده از ماتریسهای تغییر مختصات به سیستم مختصات استوائی زمینی تبدیل میکنیم .

برای مثال ضرائب لیساز مقادیر (A و B و C و D و E) یکی از عکسهای مسیر ماهواره که توسط انستیتوی جغرافیائی فرانسه در مراکش گرفته شده و به ترتیب بالا حساب شده است تا شش رقم اعشار درج مینمائیم:

ضرائب	A	B	C	D	E
x	+۰٫۰۹۰۵۶۸	+۰٫۰۲۷۹۲۱	-۰٫۰۰۰۰۳۸۳	+۰٫۰۰۰۰۰۰۹	-۰٫۰۰۰۰۰۰۱
y	+۰٫۰۱۹۵۷۸۰	+۰٫۰۷۱۳۸۷	-۰٫۰۰۰۰۹۱۸	+۰٫۰۰۰۰۰۰۲۱	-۰٫۰۰۰۰۰۰۱

۶ - تصحیح خطاهای فاز (Phase) و خروج از مرکز ایستگاه عکس برداری - بطوریکه قبلا گفتیم

موقعیت ماهواره در روی مدار خود با تقریب \pm الی ν متر تعیین میشود و از طرف دیگر قطر ماهواره پائوس در حدود ۳ متر است و چون روشنائی خود را از خورشید کسب مینماید لذا مانند ماه دارای فازهای مختلف خواهد بود که در نتیجه آن امتداد عکس برداری با امتداد حقیقی مرکز ماهواره اختلاف خواهد داشت بطوریکه در روی شکل مربوط می بینیم اگر امتداد اشعه خورشید SC باشد نیمه MM' ماهواره روشن خواهد بود و این نیمه روشن از ایستگاه عکس برداری زمین بحالت تریع دیده میشود که وسط آن نقطه F است و بنابراین امتداد عکس برداری بجای خط مرکزی TG امتداد TF خواهد بود و نقطه F در روی نیمساز زاویه قرار دارد بنابراین خطای فاز برابر بردار \overline{FC} خواهد بود برای محاسبه مؤلفه های این بردار می بینیم که اگر کوسینوسهای هادی امتداد خورشید در لحظه عکس برداری :

شکل ۸

$$\begin{cases} S_1 = \cos\delta \cos(\alpha - H_s) \\ S_r = \cos\delta \sin(\alpha - H_s) \\ S_p = \sin\delta \end{cases}$$

باشد (H_s) زاویه نقطه γ یا اعتدال بهاری ومدار گرینویچ است و (α و γ) هم بعد و میل نجومی خورشید در لحظه عکسبرداری (میباشد).

و از طرف دیگر (u و v و w) هم کوسینوسهای هادی امتداد TC عکسبرداری در سیستم استوائی زمینی باشد مؤلفه های بردار \overline{FC} یعنی خطای فاز برابر:

$$dx = \frac{r}{q} (u - S_1)$$

$$dy = \frac{r}{q} (v - S_r)$$

$$dz = \frac{r}{q} (w - S_p)$$

خواهد شد که در آن r شعاع ماهواره (یعنی ۱۰ متر) و:

$$q = \sqrt{(u - S_1)^2 + (v - S_r)^2 + (w - S_p)^2}$$

میباشد.

راجع به خطای خروج از مرکز ایستگاه هم فرض کنیم که مختصات نقطه ایستگاه $M(x, y, z)$ است ولی محل نصب دوربین عکسبرداری نقطه $M'(x_1, y_1, z_1)$ میباشد بنابراین مؤلفه های بردار خروج از ایستگاه به ترتیب:

$$dx' = x_1 - x$$

$$dy' = y_1 - y$$

$$dz' = z_1 - z$$

خواهد بود. بنابراین کوسینوسهای هادی امتداد عکسبرداری باید به میزان:

$$d\alpha = \frac{dx' - dx}{\Delta}$$

$$d\beta = \frac{dy' - dy}{\Delta}$$

$$d\gamma = \frac{dz' - dz}{\Delta}$$

اصطلاح گردد که Δ فاصله تقریبی ماهواره در لحظه عکسبرداری از ایستگاه میباشد .

۷- محاسبه مختصات ماهواره و مختصات نقاط زمین در عکسبرداری - بطوریکه شرح داده شد

پس از تصحیح های تاب عدسی دوربین و لیساز مختصات نقاط عکس ماهواره را برای ایستگاههای مختلف بطور همزمان برای لحظه های $(t + \frac{d}{c})$ تعیین میکنیم . سپس مقادیر (x_o, y_o) برای ایستگاه را با استفاده از فرمول هموگرافیک آن ایستگاه تبدیل به مقادیر $(x_c, y_c, -P)$ مینمائیم که در حقیقت کوسینوسهای هادی ماهواره در سیستم مختصات دستگاه عکسبرداری ایستگاه مربوطه میباشد . سپس این کوسینوس های هادی را در ماتریس Q^T ترانسپوز ماتریس Q^x ضرب میکنیم تا کوسینوسهای هادی امتداد ماهواره در سیستم افقی محلی بدست آید و اگر a_h, b_h, c_h مختصات مزبور در سیستم افقی محلی باشند خواهیم داشت:

$$\begin{bmatrix} a_h \\ b_h \\ c_h \end{bmatrix} = Q^T \cdot \begin{bmatrix} x_c \\ y_c \\ -P \end{bmatrix}$$

در این جا بطوریکه قبلا گفته شد تصحیح انکسار نور صورت میگردد که بصورت $(d\beta = \rho_A)$ میباشد . در انستیتوی جغرافیائی فرانسه برای تصحیح انکسار نور مقادیر a_h و b_h و c_h را به اندازه :

$$\delta a_h = -K a_h$$

$$\delta b_h = -K b_h$$

$$\delta c_h = +K \cdot \frac{a_h^2 + b_h^2}{c_h}$$

در جهت لازم اصلاح میکنند که در آن:

$$K = 292 \times 10^{-6} \frac{P}{\gamma_0} \times \frac{273}{T} \left(1 - \frac{1 - e^{-0.1385 \rho \cos \beta}}{0.1385 \rho \cos \beta} \right)$$

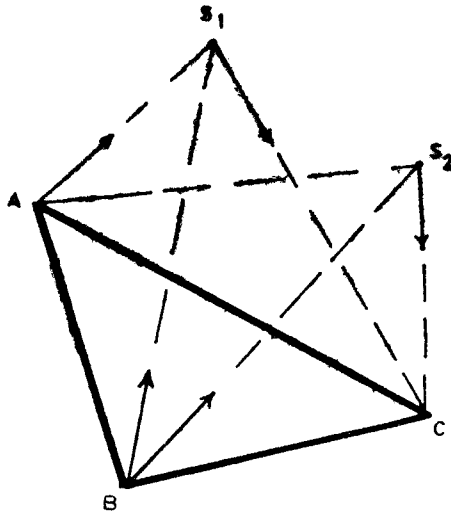
میباشد .

در فرمول بالا ρ فاصله ماهواره و P و T فشار و حرارت مطلق ایستگاه هستند و β هم فاصله سمت الرأس میباشد سپس مقادیر تصحیح شده $a_h + \delta a_h$ و $b_h + \delta b_h$ و $c_h + \delta c_h$ را با ضرب کردن در ماتریس های R^T و V^T ترانسپوز ماتریس های R^x و V^x تبدیل به کوسینوسهای هادی امتداد ماهواره در سیستم استوائی زمینی مینمایند که برای تمام امتدادها یک سیستم واحد و قابل هر نوع محاسبه میباشد و به این ترتیب خواهیم داشت :

$$\begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = R^T \cdot V^T \cdot \begin{bmatrix} a_h + \delta a_h \\ b_h + \delta b_h \\ c_h + \delta c_h \end{bmatrix}$$

برای محاسبه مختصات ماهواره مطابق شکل (مثلث بندی فضائی) می بینیم که نقطه فصل مشترك دو امتداد فضائی ماهواره AS_1 و BS_1 و همچنین دو امتداد AS_2 و BS_2 در سیستم استوائی مشترك.

شکل بندی فضائی ماهواره

شکل ۹

از دو ایستگاه عکسبرداری A و B که مختصات جغرافیائی آن ها معلوم است موقعیت ماهواره را در سیستم استوائی مشترك تعیین میکند معادله این دو خط فضائی که کوسینوسهای هادی آن ها معلوم است بصورت زیر میباشد .

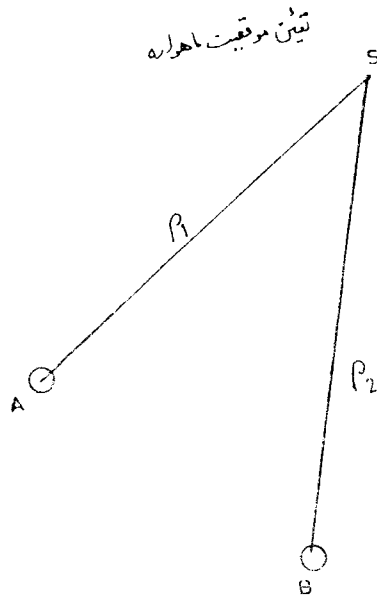
$$\frac{X_S - X_A}{a_1} = \frac{Y_S - Y_A}{b_1} = \frac{Z_S - Z_A}{c_1}$$

$$\frac{X_S - X_B}{a_2} = \frac{Y_S - Y_B}{b_2} = \frac{Z_S - Z_B}{c_2}$$

که میتوان آنها را در مختصات قطبی که برای محاسبه مناسب تر است بصورت زیر نوشت :

$$AS \begin{cases} X_S = X_A + a_1 \rho_1 \\ Y_S = Y_A + b_1 \rho_1 \\ Z_S = Z_A + c_1 \rho_1 \end{cases} \quad BS \begin{cases} X_S = X_B + a_2 \rho_2 \\ Y_S = Y_B + b_2 \rho_2 \\ Z_S = Z_B + c_2 \rho_2 \end{cases}$$

بطوریکه می‌بینیم معادلات بالا ۴ عدد است و مجهولات ۵ عدد که $(X_S, Y_S, Z_S, p_1, p_2)$ میباشد بدیهی است معادله اضافی شرط هندسی هم سطح بودن دو خط فضائی است که باید یکدیگر را قطع کنند ولی چون بدلیل وجود خطاها دو خط فضائی مزبور در یک سطح قرار ندارند و علاوه در صورتیکه تعداد ایستگاههای عکسبرداری بیش از دو عدد باشند تعداد خطوط فضائی هم اضافه میشود لذا بطوریکه میدانیم راه حل مسئله طریقه کمترین مربعات است یعنی متادیر X_S, Y_S, Z_S مختصات نقطه S ماهواره را طوری انتخاب میکنیم که مجموع مربعات باقی‌مانده $\sum v^2$ یا عبارت دیگر مجموع مربعات فواصل نقطه S ماهواره از امتدادهای عکسبرداری مانند AS و BS و CS و غیره حداقل باشد بدیهی است در حالت خاص دو امتداد فضائی جواب مسئله کمترین مربعات نقطه وسط عمود مشترک دو امتداد مزبور میباشد که حل آن از طریق هندسی بسیار ساده است .

شکل ۱۰

حال بطوریکه در روی شکل مثلث بندی فضائی ملاحظه میشود اگر دو موقعیت فضائی ماهواره یعنی S_1 و S_2 را با دونوبت عکسبرداری و اندازه گیری و محاسبه تعیین کنیم میتوانیم بعداً بکمک این دو نقطه فضائی معلوم و امتداد عکسبرداری همزمان ایستگاههای غیر معلوم مانند C مختصات (X_C, Y_C, Z_C) این نوع ایستگاهها را تعیین نمائیم که در محل تقاطع خطوط فضائی مانند S_1C و S_2C واقع میباشند و چون هر دو مسئله مورد بحث از حیث شکل معادله و طرز محاسبه شبیه یکدیگرند لذا دو مسئله فوق‌الذکر را که یکی تعیین موقعیت S ماهواره در فضا و دیگری تعیین موقعیت C ایستگاه عکسبرداری در زمین است یکجا

بطریق کمترین مربعات حل میکنیم بدیهی است درحالی که نقاط زمین معلوم است مقادیر اصلاحی مانند dX_A و dY_A و dZ_A صفر میباشند ولی مقادیر اصلاحی (dX_S, dY_S, dZ_S) نقطه فضائی که باید به مختصات تقریبی اضافه شود تعیین خواهد شد و بالعکس درحالی که نقاط فضائی معلوم است و منظور محاسبه نقطه زمین است در این حالت مقادیر اصلاحی dX_C, dY_C, dZ_C ایستگاه یا نقطه زمین هم که باید به مختصات تقریبی آن نقطه اضافه شود محاسبه خواهد شد مختصات تقریبی نقاط را که بعداً بشرح بالا تصحیح میشود میتوان با استفاده از معادلات قطبی خطوط فضائی بدست آورد و خواهیم داشت :

$$X_A - Y_A + \rho_1(a_1 - b_1) = X_B - Y_B + \rho_2(a_2 - b_2)$$

$$X_A - Z_A + \rho_1(a_1 - c_1) = X_B - Z_B + \rho_2(a_2 - c_2)$$

با حل دو معادله دو مجهولی فوق مقادیر تقریبی ρ_1 و ρ_2 تعیین خواهد شد و بوسیله آنها با استفاده از معادلات قطبی خطوط مقادیر تقریبی (X_S, Y_S, Z_S) را حساب خواهیم کرد و بهمین ترتیب برای محاسبه مقادیر تقریبی (X_C, Y_C, Z_C) .

۹ - حل معادلات کمترین مربعات - بطوریکه گفتیم معادلات اندازه گیری یا عبارت دیگر معادلات

قطبی تعیین مختصات نقطه S ماهواره بدلیل وجود خطاهای اندازه گیری باید با اضافه کردن یک باقی مانده بصورت زیر نوشته شوند :

$$(A \text{ ایستگاه}) \begin{cases} X_S = X_A + a\rho + v_1 \\ Y_S = Y_A + b\rho + v_2 \\ Z_S = Z_A + c\rho + v_3 \end{cases}$$

و برای آنکه مقادیر اصلاحی dX_S, dY_S, dZ_S و dX_A, dY_A, dZ_A و $d\rho$ و da و db و dc در معادلات داخل شوند از روابط :

$$\frac{X_S - X_A}{\rho} = a$$

$$\frac{Y_S - Y_A}{\rho} = b$$

$$\frac{Z_S - Z_A}{\rho} = c$$

دیفرانسیل میگیریم و خواهیم داشت :

$$(A \text{ ایستگاه}) \left\{ \begin{array}{l} \frac{1}{\rho} (dX_S - dX_A) - \frac{ad\rho}{\rho} - da + (a' - a) = v_x \\ \frac{1}{\rho} (dY_S - dY_A) - \frac{bd\rho}{\rho} - db + (b' - b) = v_y \\ \frac{1}{\rho} (dZ_S - dZ_A) - \frac{cd\rho}{\rho} - dc + (c' - c) = v_z \end{array} \right.$$

که در آن مقادیر :

$$a' = \frac{X_S - X_A}{\rho_1}$$

$$b' = \frac{Y_S - Y_A}{\rho_1}$$

$$c' = \frac{Z_S - Z_A}{\rho_1}$$

کوسینوسهای هادی تقریبی موقت حساب شده بطریقی که قبلاً در مورد محاسبه ρ_1 و ρ_2 شرح داده شد میباشند در صورتیکه a و b و c کوسینوسهای هادی محاسبه شده است که طرز تعیین آن مفصلاً شرح داده شده و da و db و dc و $d\rho$ هم مقادیر اصلاحی این کوسینوس ها و ρ میباشند و dX_S و dY_S و dZ_S و هم مقادیر اصلاحی X_S و Y_S و Z_S ماهواره هستند که طرز محاسبه موقتی آن را قبلاً گفتیم بدیهی است در مورد ایستگاههای معلوم یعنی ایستگاههایی که مختصات (X_A و Y_A و Z_A) آن قبلاً تعیین شده است و ثابت میباشند مقادیر dX_A و dY_A و dZ_A مساوی صفر میباشند ولی در مورد ایستگاههایی که باید مختصات آن بوسیله ماهواره تعیین شود مانند نقطه C مقادیر اصلاحی dX_C و dY_C و dZ_C مربوط صفر نبوده و باید محاسبه و به مختصات موقت این نقطه اضافه شود با توجه به توضیحات فوق می بینیم که برای هر ایستگاهی سه رابطه بشرح بالا موجود است و بنابراین برای n ایستگاه (n) رابطه بصورت زیر خواهیم داشت که باید بطریق کمترین مربعات حل کرد و یا بعبارت دیگر (Σv^2) را می نیمم نمود .

$$\frac{1}{\rho_1} [dX_A - dX_S + a_1 d\rho_1] + da_1 + (a_1 - a'_1) = v_1$$

$$\frac{1}{\rho_1} [dY_A - dY_S + b_1 d\rho_1] + db_1 + (b_1 - b'_1) = v_2$$

$$\frac{1}{\rho_1} [dZ_A - dZ_S + c_1 d\rho_1] + dc_1 + (c_1 - c'_1) = v_3$$

و اگر ماتریس معکوس ماتریس فوق را با علامت M^{-1} بنامیم حل معادلات نرمال با توجه به مقادیر ثابت معادلات دیفرانسیل اندازه گیری بصورت زیر نوشته خواهند شد :

$$\begin{bmatrix} dX_S \\ dY_S \\ dZ_S \\ d\rho_1 \\ d\rho_2 \\ da_1 \\ da_2 \\ db_1 \\ db_2 \\ dc_1 \\ dc_2 \end{bmatrix} = (M^{-1}) \cdot \begin{bmatrix} \frac{1}{\rho_1} (a_1 - a'_1) + \frac{1}{\rho_2} (a_2 - a'_2) \\ \frac{1}{\rho_1} (b'_1 - b_1) + \frac{1}{\rho_2} (b_2 - b'_2) \\ \frac{1}{\rho_1} (c_1 - c'_1) + \frac{1}{\rho_2} (c_2 - c'_2) \\ \frac{a_1}{\rho_1} (a'_1 - a_1) + \frac{b_1}{\rho_1} (b'_1 - b_1) + \frac{c_1}{\rho_1} (c'_1 - c_1) \\ \frac{a_2}{\rho_2} (a'_2 - a_2) + \frac{b_2}{\rho_2} (b'_2 - b_2) + \frac{c_2}{\rho_2} (c'_2 - c_2) \\ (a'_1 - a_1) \\ (b'_1 - b_1) \\ (c'_1 - c_1) \\ (a'_2 - a_2) \\ (b'_2 - b_2) \\ (c'_2 - c_2) \end{bmatrix}$$

بطوریکه گفته شد برای حل این معادلات باید ماتریس معکوس (M^{-1}) را تشکیل دهیم و آنرا در ماتریس مقادیر ثابت که در طرف راست دیده میشود ضرب کنیم و حاصل ضرب هر ردیف از ماتریس معکوس در ستون ماتریس مقادیر ثابت مقدار مجهول مربوط را بدست خواهد داد .

بدیهی است پس از تعیین مقادیر اصلاحی dX_S و dY_S و dZ_S و da_1 و da_2 و غیره موقعیت نهائی نقطه S ماهواره و همچنین کوسینوسهای هادی نهائی اصلاح شده بدست خواهند آمد :

$$\begin{matrix} \text{موقت نهائی} \\ X_S = X_S + dX_S \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} \text{موقت نهائی} \\ Y_S = Y_S + dY_S \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} \text{موقت نهائی} \\ Z_S = Z_S + dZ_S \end{matrix}$$

برای تعیین مختصات نقاط مجهول ایستگاه زمین در سیستم مختصات استوائی زمینی همانطوریکه گفته شد کافی است

دو موقعیت S_1 و S_2 ماهواره را بطریق مذکور فوق حساب کنیم و سپس به کمک این دو نقطه بوسیله دو امتداد معلوم S_1C و S_2C مختصات نقطه ایستگاه C را تعیین کنیم بدیهی است مسئله در این حالت درست عکس مسئله قبلی است یعنی در این حالت S_1 و S_2 معلومند و مقادیر dX_S و dY_S و dZ_S صفر است و مجهولات مورد نظر dX_C و dY_C و dZ_C میباشند و حل مسئله درست تکرار مسئله قبل است بعلاوه بطوریکه قبلاً گفتیم میتوان دو مسئله فوق را با هم و یکجا حل نمود که البته تعداد معادلات و درجه ماتریس های مربوط دو برابر و بلکه چند برابر خواهد شد کاملاً واضح است که حل چنین مسئله ای با این تعداد معادلات بغرنج و مجهولات و مخصوصاً انتخاب ستاره هائیکه برای توجیه عکسها بکار میروند و همچنین حل ماتریس های مختلف که مفصلاً شرح داده شد بدون استفاده از حسابگر الکترونیک (کامپیوتر) غیر ممکن میباشد و این یکی از مواردی است که بخوبی اهمیت کامپیوتر را در محاسبات بغرنج روشهای جدید علمی نشان میدهد .

۱۰ - دقت محاسبات موقعیت ماهواره و نقاط زمین - برای تعیین این دقت لازم است که یکی از

قضایای سهم نظریه خطاها یادآوری شود طبق این قضیه خطای کوادراتیک متوسط محاسبه دسته جمعی مجهولات معادلات اندازه گیری که تابع خطاهای اندازه گیری مستقیم هستند برابر :

$$\eta^2 = \frac{\sum v_i^2}{(m-i)}$$

میباشد که در آن m تعداد معادلات اندازه گیری و i تعداد مجهولات است ولی در این جا اگر n نقطه داشته باشیم تعداد معادلات اندازه گیری $2n$ خواهد بود و تعداد مجهولات مستقل هم $n+2$ است (n عدد شعاع قطبی p و 3 عدد مختصات نقطه S) بنابراین خواهیم داشت :

$$\eta^2 = \frac{\sum v_i^2}{2n - (n+2)} = \frac{\sum v_i^2}{n-2}$$

از طرف دیگر برای محاسبه خطای کوادراتیک هر یک از مجهولات میبایست مقدار (η) مذکور فوق را در یک ضریب که آنرا وزن خطا مینامند ضرب نمود و این ضریب ریشه دوم جمله مربوطه ماتریس معکوس $[M^{-1}]$ است که در روی قطر تقارن ماتریس در مقابل مجهول مورد نظر قرار دارد بعبارت دیگر اگر جمله های واقع در روی قطر تقارن را به ترتیب $\frac{A_1^2}{\Delta}$ $\frac{A_2^2}{\Delta}$ $\frac{A_3^2}{\Delta}$ بنامیم که A_i در مینان مینور مربوط به جمله مشابه ماتریس $[M]$ ضرایب معادلات نرمال میباشد و Δ هم در مینان کامل ماتریس فوق الذکر است بنابراین خطای کوادراتیک مقادیر اصلاحی موقعیت ماهواره (dX_S و dY_S و dZ_S) به ترتیب برابر :

$$\eta_1 = \eta \sqrt{\frac{A_1'}{\Delta}}$$

$$\eta_2 = \eta \sqrt{\frac{A_2'}{\Delta}}$$

$$\eta_3 = \eta \sqrt{\frac{A_3'}{\Delta}}$$

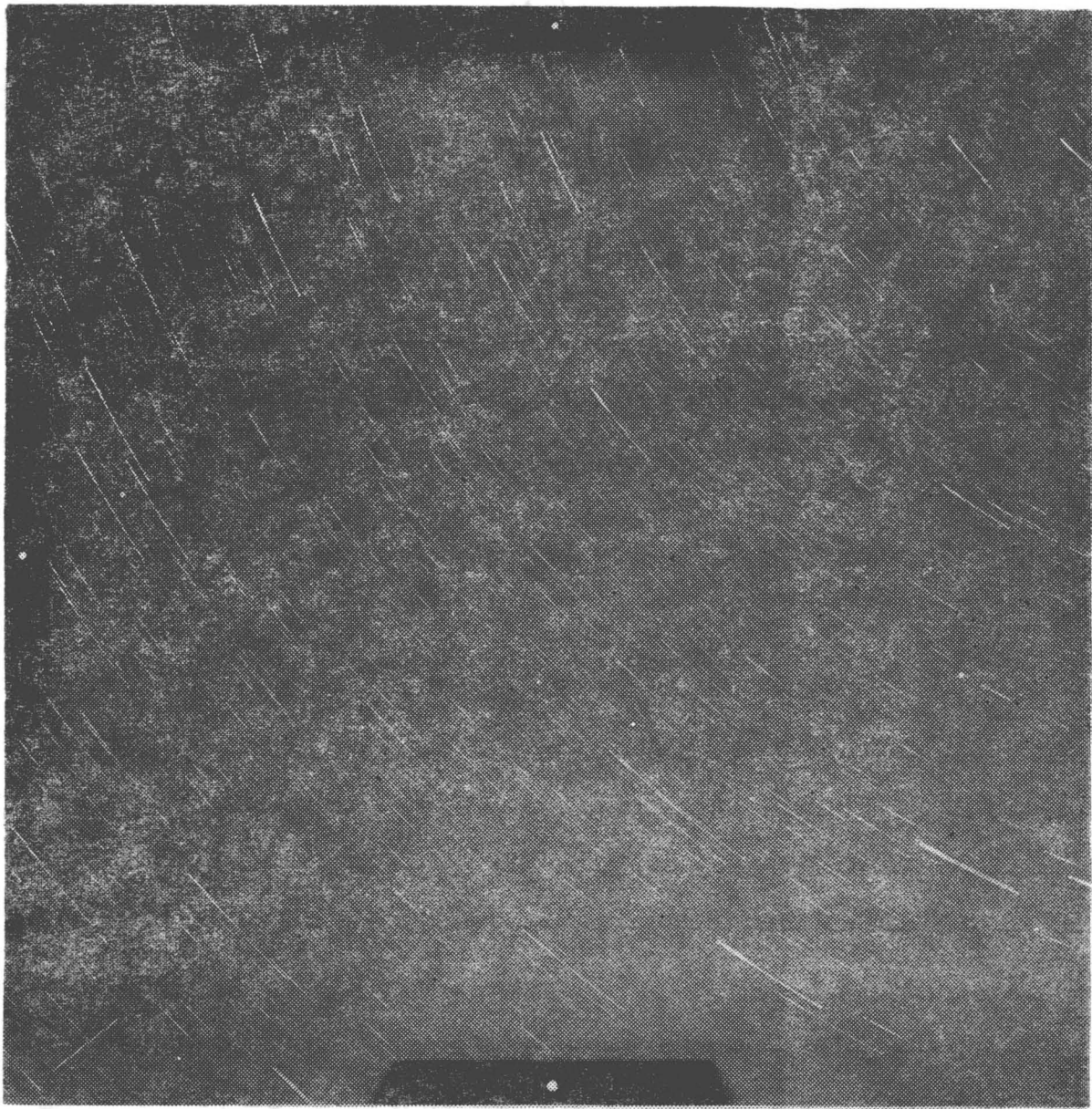
خواهد بود بعلاوه میتوانیم خطای سایر مجهولات را هم بهمین ترتیب تعیین کنیم ولی باید توجه داشت که درحل معادلات فوق مجهولات اصلی همان مقادیر dX_s و dY_s و dZ_s هستند و بقیه مجهولات جنبه فرعی دارند زیرا بین مقادیر a و dp و da ... و غیره روابطی ازقبیل :

$$\frac{adp}{\rho} = da \quad \text{یا} \quad adp = \rho da$$

$$\frac{bdp}{\rho} = db \quad \text{یا} \quad bdp = \rho db$$

برقرار میباشد که جنبه فرعی بودن این مقادیر را روشن میسازد . دراندازه گیریهاییکه بتوسط انستیوی جغرافیائی فرانسه درمورد مثلث بندی فضائی (فرانسه - مراکش - پرتقال و جزایر آسور) صورت گرفته است خطای متوسط موقعیت ماهواره و نقاط زمین بین ۰ الی ۱ متر و خطای زاویه ای امتداد محور عکسها درحدود (5×10^{-6}) رادیان بوده است که البته مربوط به ماهواره اکو (Echo) میباشد که فاصله آن از زمین کمتر از پازئوس (Pageos) است .

در خاتمه باید یادآوری شود که برای انجام محاسبات بشرح مذکور در این مقاله باید علاوه بر تعیین مشخصات ستارگان ثبت شده در روی شیشه عکس در لحظه عکس برداری شکل زمینواره ایران و همچنین زوایای انحراف قائم نقاط عکس برداری را نیز تعیین نمود که تمام آن ها جنبه تحقیقی و پژوهشی دارد و اهمیت ولزوم همکاری دانشگاه و سازمان نقشه برداری کشور و همچنین همکاری سازمان جغرافیائی ارتش شاهنشاهی ایران را که دارای سابقه و تجربه مفید در زمینه این نوع اندازه گیری ها هستند روشن میسازد .

عکس عبور ماهواره پاژئوس Pagéos از آسمان تهران که از ایستگاه فرح زاد برداشته شده است

La première prise de vue de satellite (Pagéos) en Iran en vue de détermination des coordonnées des points par application de «méthode de direction» .

Par :

I. Chams - Molkara

Prof. à la Faculté Technique .

Resumé de l'article

On sait que par application des méthodes de la géodesie spatiale ou géodésie tridimensionnelle et par utilisation de satellite artificiel qui en réalité est une mire située dans l'espace , et visible de presque tous les points de la terre , on peut calculer les coordonnées des stations terrestres avec des précisions assez considérables.

En plus on peut établir des liaisons géodésiques , entre des points situés à grandes distances , et séparés par les eaux des mers , et c'est bien le cas de l'Iran avec des points situés à millier des kilomètres et des îles nombreuses dans la golfe persique.

Les opérations de la gésie géodésie spatiale en Iran vont se porter en première étape sur la méthode de direction , qui est basée sur la prise de vue simultanée de la trajectoire d'un satellite artificiel sur fond d'étoiles à l'aide d'une chambre balistique , Par plusieurs stations terrestres , accompagnés de mesure du temps avec une précision de 10^{-3} seconde.

Ces opérations , ainsi que les calculs de la position de satellite , et les coordonnées des stations vont être réalisées par le centre cartographique de l'Iran avec la collaboration de l'Université de Téhéran et service géographique de l'armée impériale d'après la méthode développée en France par

(I. G. N.) Institut Géographique national , sous la haute direction du prof. George Laclavère directeur de l'I.G.N. et, Prof. J. Levallois géodesien illustre , et ingénieur géographe H. M. Dufour , Directeur de groupe d'étude spatiale.

Dans cet article nous avons essayé d'exposer et discuter la méthode en question appelée aussi (Triangulation Spatiale).

D'après cette méthode on transforme les coordonnées astronomiques (a , b , c) des étoiles visibles sur la prise de vue en coordonnées locales du point de station , et puis , en coordonnées instrumentales à l'aide des matrices de changement de système et matrice de déviation de verticale R , Q, et V qui déterminent les coordonnées (U V W) des mêmes étoiles enregistré sur la plaque de prise de vue.

$$\begin{vmatrix} U \\ V \\ W \end{vmatrix} = Q \cdot R \cdot V \cdot \begin{vmatrix} a \\ b \\ c \end{vmatrix}$$

Mais les coordonnées des étoiles enregistrées sur la plaque étant approchées à cause des erreurs de l'orientation de l'appareil , de distorsion et de réfraction atmosphérique , on cherche une formule de correspondance homographique entre les coordonnées calculées U. V. W. et les coordonnées mesurées sur la plaque , après les corrections nécessaires , par des relations du type :

$$x_c = -\frac{U_i}{W_i} \cdot P = \frac{a + bx_o + cy_o}{1 + Ax_o + By_o}$$

$$y_c = -\frac{V_i}{W_i} \cdot P = \frac{a' + b'x_o + c'y_o}{1 + Ax_o + By_o}$$

X_o, Y_o étant les coordonnées mesurées sur la plaque et - P la distance principale de la chambre balistique.

Bien entendu le nombre des étoiles étant supérieur au nombre des inconnues on resoud ce probleme par la méthode des moindres carrés.

Après la détermination des formules homographique on pourrait inversement transformer les coordonnées plaque des points de la trajectoire de satellite aux coordonnées dans le système locale , pour la correction des erreurs de réfraction atmosphérique et puis dans le système équatoriale terrestre à

l'aide des matrices transposée des matrices R, Q. et V

En ce qui concerne la détermination des images simultanés de satellite dans les prises de vue de différente stations. On procède a l'opération appelée . (Lissage des plaque) , qui consiste à chercher une formule pour l'image de la trajectoire de satellite sur les plaque dépendant du temp T de la forme :

$$x = A_1 + B_1 T + C_1 T^2 + D_1 T^3 + E_1 T^4$$

$$y = A_2 + B_2 T + C_2 T^2 + D_2 T^3 + E_2 T^4$$

Cette formule permet de déterminer la valeur exacte de (x , y) pour instant (T) pour toutes les stations , avec la correction $(t + \frac{D}{C})$ de distance de satellite a ces stations.

Connaissant alors ainsi , les cosinus directeurs et les équations de droites spatiales joignant les stations terrestres a la position spatiale de satellite on pourra déterminer la position de satellite et les coordonnées des stations inconnues par intersection de ces droites ; toujours par la méthode de moindres carrés.

La précision de cette méthode peut atteindre de 5 à 10^m pour les coordonnées d'une station. A condition qu'on puisse connaître les coordonnées exactes des étoiles enregistrés sur la plaque a l'instant (T) de la prise de vue simultané ainsi que la forme assez exacte de la géoïde de la région de l'Iran , par rapport à l'ellipsoïde internationale de référence et l'angle de déviations de verticales de différentes stations.

En (I.G.N) les calculs. s'effectuent sur la (cab 500) à l'aide d'un fichier de 3500 étoiles sur band perforée rangées selon la déclinaison.

Comme on voit l'application de cette méthode exige une programmation assez compliquée , comportant les coordonnées écliptiques des étoiles et les matrices de transformation ; elle exige , aussi la détermination de la forme de la Géoïde de l'Iran et des mesures de déviation de verticale des points de station , qui vont faire tous l'objet des recherches scientifiques.